



## Teismo praktikos rinkinys

### TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2014 m. vasario 27 d.\*

„Direktyva 2001/29/EB — Autorių teisės ir gretutinės teisės informacinėje visuomenėje — Sąvoka „viešas paskelbimas“ — Kūrinių transliavimas SPA įstaigos kambariuose — Tiesioginis direktyvos nuostatų veikimas — SESV 56 ir 102 straipsniai — Direktyva 2006/123/EB — Laisvė teikti paslaugas — Konkurencija — Kolektyvinio autorių teisių administravimo organizacijos išimtinė teisė“

Byloje C-351/12

dėl *Krajský soud v Plzni* (Čekijos Respublika) 2012 m. balandžio 10 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2012 m. liepos 24 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

**OSA – Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním o.s.**

prieš

**Léčebné lázně Léčebné lázně a.s.**

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas L. Bay Larsen, Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotojas K. Lenaerts, einantis ketvirtosios kolegijos teisėjo pareigas, teisėjai M. Šafjan, J. Malenovský ir A. Prechal (pranešėja),

generalinė advokatė E. Sharpston,

posėdžio sekretorius M. Aleksejev, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2013 m. birželio 26 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- OSA – Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním o.s., atstovaujamos advokāti A. Klech ir P. Vojíš bei T. Matějičný,
- Léčebné lázně Léčebné lázně a.s., atstovaujamos advokát R. Šup,
- Čekijos vyriausybės, atstovaujamos M. Smolek ir J. Vlácil,
- Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos T. Henze ir J. Kemper,
- Vengrijos vyriausybės, atstovaujamos M. Z. Fehér ir K. Szíjjártó,

\* Proceso kalba: čekų.

- Austrijos vyriausybės, atstovaujamos A. Posch,
- Lenkijos vyriausybės, atstovaujamos B. Majczyna, M. Drwięcki, D. Lutostańska ir M. Szpunar,
- Europos Komisijos, atstovaujamos P. Ondrůšek, I.V. Rogalski ir J. Samnadda,

susipažinęs su 2013 m. lapkričio 14 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

### Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/29/EB dėl autorių teisių ir gretutinių teisių informacinėje visuomenėje tam tikrų aspektų suderinimo (OL L 167, p. 10; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 230) 3 ir 5 straipsnių, 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/123/EB dėl paslaugų vidaus rinkoje (OL L 376, p. 36) 16 straipsnio bei SESV 56 ir 102 straipsnių išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant OSA – *Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním o.s.* (toliau – OSA), kolektyvinio autorių teisių ir muzikos kūrinis administravimo organizacijos, ir *Léčebné lázně Léčebné lázně a.s.* (toliau – *Léčebné lázně*), bendrovės, administruojančios nevalstybinę sveikatos įstaigą, teikiančią SPA paslaugas, ginčą dėl autorių teisių atlyginimo, susijusio su radijo ar televizijos transliacijomis pastarosios kambariuose, mokėjimo.

### Teisinis pagrindas

#### *Sąjungos teisė*

- 3 Direktyvos 2001/29 23 konstatuojamojoje dalyje nustatyta:

„Ši direktyva turėtų dar labiau suderinti autoriaus teisę viešai paskelbti kūrinį. Ši teisė turėtų būti suprantama plačiai, kaip apimanti bet kokį viešą paskelbimą visuomenės nariams, nesantiems toje vietoje, iš kurios skelbiama. Ši teisė turėtų apimti bet kokį kūrinio transliavimą ar retransliavimą laidais ar bevielėmis priemonėmis, įskaitant transliavimą per radiją ar televiziją. Ši teisė neturėtų būti taikoma jokiems kitiems veiksams.“

- 4 Direktyvos 2001/29 3 straipsnio „Teisė viešai paskelbti kūrinius ir teisė kitus objektus padaryti viešai prieinamus“ 1 dalyje numatyta:

„Valstybės narės nustato autoriams išimtinę teisę leisti arba uždrausti bet kokį savo kūrinių viešą skelbimą laidais ar bevielėmis ryšio priemonėmis, įskaitant savo kūrinių padarymą viešai prieinamais tokiu būdu, kad visuomenės nariai galėtų juos pasiekti individualiai pasirinktoje vietoje ir pasirinktu laiku.“

- 5 Direktyvos 2001/29 5 straipsnyje „Išimties ir apribojimai“ nustatyta:

„<...>

2. Valstybės narės 2 straipsnyje [„Atgaminimo teisė“] nustatytai atgaminimo teisei gali nustatyti išimtis arba apribojimus šiais atvejais:

<...>

e) kai transliacijos atgaminamos socialinėse institucijose, tokiose kaip ligoninės ar kalėjimai nekomerciniais tikslais, su sąlyga, kad teisių turėtojai gautų teisingą kompensaciją.

3. Valstybės narės 2 ir 3 straipsniuose nustatytoms teisėms gali nustatyti išimtis arba apribojimus šiais atvejais, kai:

<...>

b) naudojama žmonių su negalia naudai ir šis naudojimas yra tiesiogiai susijęs su šia negalia, yra nekomercinio pobūdžio ir tokio masto, kurį pateisina atitinkama negalia;

<...>

5. Šio straipsnio [2 ir 3] dalyse nustatytos išimties ir apribojimai taikomi tik tam tikrais specialiais atvejais, kurie neprieštarauja įprastiniam kūrinio ar kito objekto naudojimui ir nepagrįstai nepažeidžia teisėtų teisių turėtojų interesų.“

6 Direktyvos 2006/123 4 straipsnyje „Apibrėžimai“ numatyta:

„Šioje direktyvoje vartojami tokie apibrėžimai:

1) paslauga – tai bet kokia savarankiška, paprastai už užmokestį atliekama ekonominė veikla, kaip nurodyta [SESV 57] straipsnyje;

<...>“

7 Direktyvos 2006/123 16 straipsnio „Laisvė teikti paslaugas“ 1 dalyje numatyta:

„Valstybės narės gerbia teikėjų teisę teikti paslaugas ne toje valstybėje narėje, kurioje jie yra įsisteigę.

<...>“

8 Remiantis Direktyvos 2006/123 17 straipsniu „Papildomos nuo laisvės teikti paslaugas leidžiančios nukrypti nuostatos“:

„16 straipsnis netaikomas:

<...>

11) autorinėms teisėms, gretutinėms teisėms <...>“

*Čekijos teisė*

9 Remiantis Autorių teisių įstatymo Nr. 121/2000 (toliau – Autorių teisių įstatymas) 23 straipsnio redakcija, galiojusia pagrindinėje byloje nagrinėjamu laikotarpiu, kūrinio transliavimas per radiją ar televiziją reiškia kūrinio perdavimą per radiją ar televiziją naudojant prietaisus, kurie techniškai gali priimti radijo ar televizijos transliacijas. Tačiau kūrinio perdavimas pacientams, teikiant jiems sveikatos priežiūros paslaugas sveikatos įstaigose, nėra laikomas radijo ar televizijos transliacijomis.

- 10 Autorių teisių įstatymo 98 straipsnyje nustatyta, kad, norint užsiimti kolektyvinio autorių teisių administravimo veikla, reikia gauti leidimą. Remiantis to straipsnio 6 dalies c punktu, kompetentingas ministras tokį leidimą gali išduoti tik jeigu joks kitas asmuo dar neturi įgaliojimo naudotis tokia teise tokio paties apsaugos objekto atžvilgiu ir, jei tai yra kūrinys, įgaliojimo naudotis tokia teise tokios pačios rūšies kūrinių atžvilgiu.

### **Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai**

- 11 OSA reikalauja, kad *Léčebné lázně* sumokėtų 546 995 Čekijos kronų (CZK) sumą su palūkanomis už tai, kad nagrinėjamu laikotarpiu, t. y. nuo 2008 m. gegužės 1 d. iki 2009 m. gruodžio 31 d., nesudariusi licencijos sutarties su OSA, savo SPA įstaigų kambariuose buvo įrengusi televizijos ir radijo imtuvus ir jais savo pacientams transliavo OSA administruojamus kūrinius. Anot OSA, Autorių teisių įstatymo 23 straipsnio dalis, kurioje numatyta autorių teisių atlyginimo mokėjimo išimtis, taikoma sveikatos įstaigoms, kai jos teikia sveikatos priežiūros paslaugas, prieštarauja Direktyvai 2001/29.
- 12 *Léčebné lázně* teigia, kad ji remiasi minėtame 23 straipsnyje nurodyta išimtimi, ir nesutinka su tuo, kad ši nuostata prieštarauja Direktyvai 2001/29. Ji priduria, kad jei vis dėlto būtų nuspręsta, jog šis 23 straipsnis prieštarauja Direktyvai 2001/29, šia direktyva nebūtų galima remtis privačių asmenų tarpusavio ginče.
- 13 Be to, *Léčebné lázně* tvirtina, kad OSA piktnaudžiauja rinkoje užimama monopoline padėtimi, kad jos įkainiuose numatytas atlygis yra neproporcingai didelis, palyginti su atlygiu, kurio už tokį patį autorių teisių saugomų kūrinių naudojimo būdą prašo kolektyvinio autorių teisių administravimo organizacijos (toliau – administravimo organizacijos) kaimyninėse šalyse, ir kad taip apsunkinama jos padėtis rinkoje ir galimybė konkuruoti su SPA įstaigomis kaimyninėse šalyse. Į jos įstaigą atvyksta klientai iš užsienio ir joje galima pagauti užsienio televizijos ir radijo stočių signalus. *Léčebné lázně* teigia, kad laisvė teikti paslaugas yra apribota ir kad ji suinteresuota licencijos sutarties sudarymu su kitos valstybės narės administravimo organizacija, prašančia mažesnio autorių teisių atlyginimo.
- 14 Šiomis aplinkybėmis *Krajský soud v Plzni* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokius prejudicinius klausimus:
- „1. Ar Direktyva [2001/29] turi būti aiškinama taip, kad išimtis, pagal kurią autoriams neleidžiama gauti atlygio už jų kūrinių transliavimą per televiziją ar radiją, naudojant pacientams skirtus televizijos ar radijo imtuvus, SPA įstaigos, kuri yra komercinė įmonė, kambariuose, prieštarauja jos 3 ir 5 straipsniams ([konkrečiai kalbant, jos] 5 straipsnio 2 dalies e punktui, 3 dalies b punktui ir 5 daliai)?
  2. Ar tuo atveju, jeigu valstybė [narė] tinkamai neperkėlė direktyvos [2001/29] į nacionalinę teisę, šių direktyvos nuostatų turinys, susijęs su pirma minėtu kūrinių naudojimu, yra nesąlyginis ir pakankamai tikslus, kad <...> administravimo organizacijos galėtų jomis remtis nacionaliniuose teismuose nagrinėjant ginčus tarp privačių asmenų?
  3. Ar [SESV] 56 ir paskesni straipsniai bei 102 straipsnis (arba atitinkamai Direktyvos [2006/123] 16 straipsnis) turi būti aiškinami taip, kad jais draudžiama taikyti nacionalinės teisės normas, kuriomis teisė kolektyviai administruoti autorių teises valstybės [narės] teritorijoje suteikiama tik vienai (monopolinei) <...> administravimo organizacijai ir taip paslaugų gavėjams neleidžiama laisvai pasirinkti <...> administravimo organizacijos iš kitos <...> valstybės [narės]?“

## Dėl žodinės proceso dalies atnaujinimo

- 15 Dokumentu, kuris Teisingumo Teismo kanceliarijai buvo pateiktas 2013 m. gruodžio 16 d., *Léčebné lázně* paprašė Teisingumo Teismo taikyti „proceso organizavimo ir tyrimo priemones“, apimančias 2013 m. gegužės 14 d. *Městský soud v Praze* sprendimo pateikimą, ir pridėjo tą sprendimą prie minėto dokumento. Tuo dokumentu *Léčebné lázně* taip pat paprašė atnaujinti žodinę proceso dalį. Šis prašymas grindžiamas tuo, kad minėtas sprendimas susijęs su prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo trečiuoju klausimu, ir tuo, kad, anot *Léčebné lázně*, generalinės advokatės išvados 28 ir 29 punktuose yra klaidingų teiginių.
- 16 Kiek tai susiję su minėto dokumento turiniu, šiuo proceso etapu minėtą prašymą reikia laikyti prašymu atnaujinti žodinę proceso dalį, kaip tai suprantama pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 83 straipsnį.
- 17 Tame straipsnyje numatyta, kad, išklausęs generalinį advokatą, Teismas gali bet kada nutarti atnaujinti žodinę proceso dalį – pirmiausia, jeigu jis mano, kad jam nepateikta pakankamai informacijos, arba jeigu baigus žodinę proceso dalį šalis pateikė naują faktą, kuris gali būti lemiamas Teismui priimant sprendimą, arba jeigu nagrinėjant bylą reikia remtis argumentu, dėl kurio šalys ar Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 23 straipsnyje nurodyti suinteresuotieji asmenys nepateikė nuomonės.
- 18 Šiuo atžvilgiu iš pradžių reikia pažymėti, kad dėl prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo pirmojo klausimo, su kuriuo susiję generalinės advokatės išvados 28 ir 29 punktai, suinteresuotieji asmenys išsamiai diskutavo Teisingumo Teisme. Tokiomis aplinkybėmis Teisingumo Teismas mano, kad turi visą informaciją, kuri būtina siekiant atsakyti į šį klausimą.
- 19 Toliau *Městský soud v Praze* sprendimo negalima laikyti nauju faktu, galinčiu turėti lemiamos reikšmės atsakymui, kurį Teisingumo Teismas turi pateikti į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo trečiąjį klausimą.
- 20 Galiausiai neteigiama, kad ši byla turi būti sprendžiama remiantis argumentu, dėl kurio nebuvo pateikta nuomonės Teisingumo Teisme.
- 21 Todėl, atsižvelgiant į generalinės advokatės nuomonę, reikia atmesti prašymą atnaujinti žodinę proceso dalį.

## Dėl prejudicinių klausimų

### *Dėl pirmojo klausimo*

- 22 Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad ja draudžiamos valstybės narės teisės normos, pagal kurias autoriai neturi teisės leisti ar drausti SPA įstaigoms, veikiančioms kaip komercinės įmonės, sąmoningai skelbti jų kūriniai, sudarant sąlygas juos transliuoti per televizijos ar radijo imtuvus, esančius šios įstaigos pacientų kambariuose. Be to, jis kelia klausimą, ar šios direktyvos 5 straipsnio 2 dalies e punktas, 3 dalies b punktas ir 5 dalis gali turėti įtakos tokiomis aplinkybėmis aiškinant minėtą 3 straipsnio 1 dalį.
- 23 Šiuo atžvilgiu reikia pažymėti, kad Direktyvos 2001/29 pagrindinis tikslas yra nustatyti aukšto lygio autorių apsaugą, leidžiančią jiems gauti tinkamą atlygį už jų kūrinių naudojimą, visų pirma juos viešai paskelbiant. Tai reiškia, kad šios direktyvos 3 straipsnio 1 dalyje vartojama sąvoka „viešas paskelbimas“

turi būti suprantama plačiai, kaip tai, beje, aiškiai nurodoma šios direktyvos 23 konstatuojamoje dalyje (2013 m. kovo 7 d. Sprendimo *ITV Broadcasting ir kt.*, C-607/11, 20 punktą ir jame nurodyta teismo praktika).

- 24 Kaip teisingai teigia OSA, Čekijos vyriausybė ir Europos Komisija, darytina išvada, kad „viešas paskelbimas“, kaip jis suprantamas pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį, egzistuoja, kai SPA įstaigos administratorius, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, savo pacientams sudaro prielaidas prie transliuojamų kūrinių galimybę televizijos ar radijo imtuvais platindamas tos įstaigos kambariuose gautą signalą, kuriuo perduodami saugomi kūriniai.
- 25 Visų pirma sąvoką „paskelbimas“ reikia aiškinti kaip apimančią bet kokių saugomų kūrinių perdavimą, nesvarbu, kokios naudojamos priemonės ar technologiniai procesai (2011 m. spalio 4 d. Sprendimo *Football Association Premier League ir kt.*, C-403/08 ir C-429/08, Rink. p. I-9083, 193 punktą).
- 26 Todėl SPA įstaigos administratorius atlieka paskelbimą, jeigu jis šios įstaigos pacientų kambariuose sąmoningai sudaro sąlygas transliuoti saugomus kūrinius per televizijos ar radijo imtuvus (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Football Association Premier League ir kt.* 196 punktą ir 2012 m. kovo 15 d. Sprendimo *Phonographic Performance (Ireland)*, C-162/10, 40 punktą).
- 27 Toliau reikia priminti, kad Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalyje vartojamas žodis „viešai“ apima neapibrėžtą potencialių kūrinių gavėjų skaičių, o tai reiškia ir pakankamai didelį žmonių skaičių (minėto Sprendimo *ITV Broadcasting ir kt.* 32 punktą).
- 28 Kiek tai konkrečiai susiję su pastaruoju kriterijumi, reikia atsižvelgti į kumuliacinį kūrinių padarymo prieinamais potencialiems gavėjams poveikį. Šiuo atžvilgiu, be kita ko, svarbu tai, kiek žmonių vienu metu ir paeiliui turi prieigą prie to paties kūrinių (2006 m. gruodžio 7 d. Sprendimo *SGAE*, C-306/05, Rink. p. I-11519, 39 punktą ir minėto Sprendimo *ITV Broadcasting ir kt.* 33 punktą).
- 29 Kaip generalinė advokatė pažymėjo savo išvados 28 punkte, SPA įstaigoje ir tuo pat metu, ir paeiliui yra neapibrėžtas, tačiau pakankamai didelis skaičius žmonių, kurie savo kambariuose gali žiūrėti arba klausytis transliacijų.
- 30 Priešingai, nei teigia *Léčebné lázně*, vien ta aplinkybė, kad SPA įstaigos pacientai paprastai joje gyvena ilgiau nei klientai viešbutyje, negali paneigti šios išvados, nes dėl kūrinių padarymo prieinamų tokiems klientams kumuliacinio poveikio tokia prieiga vis dar gali būti susijusi su pakankamai dideliu žmonių skaičiumi.
- 31 Taip pat reikia priminti, jog tam, kad būtų taikoma sąvoka „viešas paskelbimas“, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį, dar reikia, kad transliuojamas kūrinys būtų perduotas naujai visuomenės daliai, t. y. tai, į kurią neatsižvelgė saugomų kūrinių autoriai, suteikdami leidimą juos naudoti paskelbiant pirminei visuomenei (minėto Sprendimo *Football Association Premier League ir kt.* 197 punktą ir jame nurodyta teismo praktika).
- 32 Kaip ir viešbučio klientų atveju, SPA įstaigos pacientai yra tokia nauja visuomenės dalis. SPA įstaiga – tai subjektas, kuris, labai gerai žinodamas savo elgesio pasekmes, imasi veiksmų ir suteikia savo pacientams prieigą prie saugomo kūrinių. Nesant tokių veiksmų, šie pacientai iš principo negalėtų žiūrėti ir (arba) klausytis transliuojamo kūrinių (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *SGAE* 41 ir 42 punktus).
- 33 Tai reiškia, kad SPA įstaigos, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, atliekamas saugomų kūrinių paskelbimas, šios įstaigos pacientų kambariuose sąmoningai sudarant sąlygas juos transliuoti per televizijos ar radijo imtuvus, yra „viešas paskelbimas“, kaip jis suprantamas pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį.

- 34 Tokio aiškino nepaneigia *Léčebné lázně* argumentas, kad paskelbimas, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, pasižymi tokiomis pačiomis ypatybėmis kaip ir saugomų kūrinių paskelbimas stomatologo kabinete, dėl kurio 2012 m. kovo 15 d. Sprendime *SCF (C-135/10)* Teisingumo Teismas nutarė, kad jis nepatenka į sąvokos „viešas paskelbimas“, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį, taikymo sritį.
- 35 Šiuo atžvilgiu pakanka pažymėti, kad minėtame Sprendime *SCF* nustatyti principai šioje byloje nėra svarbūs, nes ji susijusi ne su Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalyje numatyta autorių teise, bet su atlikėjų ir fonogramų gamintojų teise į atlygį, numatytą 1992 m. lapkričio 19 d. Tarybos direktyvos 92/100/EEB dėl nuomos ir panaudos teisių bei tam tikrų teisių, gretutinių autorių teisėms, intelektinės nuosavybės srityje (OL L 346, p. 61; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 120) 8 straipsnio 2 dalyje.
- 36 Kai saugomų kūrinių paskelbimas, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, yra „viešas paskelbimas“, kaip jis suprantamas pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį, nacionalinės teisės normose turi būti numatyta, kaip matyti iš šios nuostatos formuluotės, išimtinė autorių teisė leisti ar drausti tokį paskelbimą, nebent jam taikoma Direktyvoje 2001/29 numatyta išimtis ar apribojimas.
- 37 Šiuo atžvilgiu, be kita ko, reikia išnagrinėti, ar šios direktyvos 5 straipsnio 2 dalies e punktu, 3 dalies b punktu ir 5 dalimi, į kuriuos aiškia nuorodą daro prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, galima pagrįsti tokią išimtį ar apribojimą.
- 38 Visų pirma dėl Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies e punkto reikia pažymėti, kad, kaip matyti iš jo formuluotės, šia nuostata tik pagrindžiama šios direktyvos 2 straipsnyje numatytos atgaminimo teisės išimtis arba apribojimas. Taigi ja negalima pagrįsti tos direktyvos 3 straipsnio 1 dalyje numatytos išimtinės autorių teisės leisti ar uždrausti viešai skelbti savo kūrinius išimties arba apribojimo.
- 39 Toliau, kalbant apie Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 3 dalies b punktą, pažymėtina, kad pagal jį valstybės narės gali nustatyti jos 3 straipsnyje numatytų teisių išimtį arba apribojimą, kai naudojama žmonių su negalia naudai ir šis naudojimas yra tiesiogiai susijęs su šia negalia, yra nekomercinio pobūdžio ir tokio masto, kurį pateisina atitinkama negalia. Tačiau joks Teisingumo Teismui pateiktos medžiagos dokumentas neleidžia konstatuoti, kad visos pirmojoje nuostatoje nustatytos sąlygos tenkinamos pagrindinėje byloje.
- 40 Galiausiai, kiek tai susiję su Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 5 dalimi, reikia pažymėti, kad joje nenustatyti išimtys ar apribojimai, kuriuos valstybės narės gali pritaikyti teisėms, numatytoms, be kita ko, šios direktyvos 3 straipsnio 1 dalyje, o tik nurodomas pirmesnėse to straipsnio dalyse nustatytų išimčių ir apribojimų mastas.
- 41 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pirmąjį klausimą reikia atsakyti, kad Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip: ja draudžiamos valstybės narės teisės normos, pagal kurias autoriai neturi teisės leisti ar drausti SPA įstaigai, veikiančiai kaip komercinė įmonė, sąmoningai skelbti jų kūrinių, sudarant sąlygas juos transliuoti per televizijos ar radijo imtuvus, esančius šios įstaigos pacientų kambariuose. Šios direktyvos 5 straipsnio 2 dalies e punktas, 3 dalies b punktas ir 5 dalis negali turėti įtakos tokiam aiškinimui.

#### *Dėl antrojo klausimo*

- 42 Antruoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad administravimo organizacijos gali ja remtis esant privačių asmenų tarpusavio ginčui, siekdamos netaikyti šiai nuostatai prieštaraujančių valstybės narės teisės normų.

- 43 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką, net jeigu direktyvos nuostata, kuria siekiama asmenims suteikti teises ar nustatyti pareigas, yra aiški, tiksli ir besąlygiška, ji negali būti taikoma bylose, kurių šalys yra tik privatūs asmenys (2014 m. sausio 15 d. Sprendimo *Association de médiation sociale*, C-176/12, 36 punktą ir jame nurodyta teismo praktiką).
- 44 Tačiau Teisingumo Teismas nusprendė, kad nacionalinis teismas, nagrinėdamas bylą, kurios šalys yra tik privatūs asmenys, ir taikdamas nacionalinės teisės nuostatas turi atsižvelgti į visas nacionalinės teisės normas ir jas aiškinti kuo labiau atsižvelgdamas į tos direktyvos tekstą ir paskirtį, kad pasiektų direktyvos tikslą atitinkantį rezultatą (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Association de médiation sociale* 38 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 45 Vis dėlto Teisingumo Teismas pažymėjo, kad šiam aiškinimo pagal nacionalinę teisę principui taikomi tam tikri apribojimai. Pavyzdžiui, nacionalinio teismo pareigą aiškinant ir taikant atitinkamas nacionalinės teisės normas atsižvelgti į direktyvos turinį riboja bendrieji teisės principai ir ja negalima grįsti nacionalinės teisės aiškinimo *contra legem* (minėto Sprendimo *Association de médiation sociale* 39 punktą ir jame nurodyta teismo praktiką).
- 46 Be to, kadangi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas daro nuorodą į 1990 m. liepos 12 d. Sprendimą *Foster ir kt.* (C-188/89, Rink. p. I-3313) ir antrojo klausimo motyvuose siekia išsiaiškinti tikrą administravimo organizacijų, kaip antai OSA, pobūdį, reikia pridurti, kad tokia administravimo organizacija taip pat negalėtų remtis Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalimi siekdama netaikyti šiai nuostatai prieštaraujančių valstybės narės teisės normų, jei šią organizaciją reikėtų laikyti valstybės subjektu.
- 47 Jei taip būtų, pagrindinės bylos aplinkybėmis nagrinėjama būtų ne privataus asmens, kuris remiasi tiesioginiu direktyvos nuostatos veikimu esant ginčui su valstybe nare, situacija, bet priešinga situacija. Remiantis nusistovėjusia teismo praktika, pati direktyva negali įpareigoti privataus asmens, dėl to ja negalima remtis prieš jį (2012 m. sausio 24 d. Sprendimo *Dominguez*, C-282/10, 37 punktą ir jame nurodyta teismo praktiką).
- 48 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į antrąjį klausimą reikia atsakyti, kad Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip: administravimo organizacija negali ja remtis esant privačių asmenų tarpusavio ginčui, siekdama netaikyti šiai nuostatai prieštaraujančių valstybės narės teisės normų. Vis dėlto tokį ginčą nagrinėjantis teismas turi aiškinti tokias teisės normas kuo labiau atsižvelgdamas į tos nuostatos tekstą ir paskirtį, kad pasiektų tos direktyvos tikslą atitinkantį rezultatą.

#### *Dėl trečiojo klausimo*

##### Dėl priimtimumo

- 49 OSA ir Čekijos bei Austrijos vyriausybėms kyla abejonių dėl trečiojo klausimo priimtimumo. Iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą nematyti, kad *Léčebné lázně* siekė sudaryti sutartį su administravimo organizacija, įsteigta kitoje valstybėje narėje. Be to, atsakymas į trečiąjį klausimą neturėtų jokios įtakos pagrindinės bylos baigčiai. Kad ir koks būtų šis atsakymas, jis negalėtų atleisti *Léčebné lázně* nuo pareigos sumokėti OSA ginčijamą kompensaciją.
- 50 Šiuo aspektu reikia priminti, kad nacionalinio teismo pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą gali būti pripažintas nepriimtiniu tik jei akivaizdu, jog prašomas Sąjungos teisės išaiškinimas visiškai nesusijęs su pagrindinės bylos aplinkybėmis arba dalyku, kai problema hipotetinė arba kai Teisingumo Teismas neturi faktinės arba teisinės informacijos, būtinos naudingai atsakyti į jam pateiktus klausimus (žr., be kita ko, 2012 m. kovo 29 d. Sprendimo *Belvedere Costruzioni*, C-500/10, 16 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).



- 51 Iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad *Léčebné lázně* remiasi trečiajame prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo klausime minimomis nuostatomis siekdama užginčyti tai, jog OSA prašomas atlyginimas yra tariamai per didelis, palyginti su tuo, kurio prašo administravimo organizacijos kaimyninėse šalyse.
- 52 Tokiomis aplinkybėmis nėra akivaizdu, kad trečiasis klausimas visiškai nesusijęs su ginčo pagrindinėje byloje faktais arba dalyku ar kad problema yra hipotetinė.
- 53 Vadinasi, trečiasis klausimas priimtinas.

#### Dėl esmės

- 54 Trečiuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Direktyvos 2006/123 16 straipsnis, taip pat SESV 56 straipsnis ir (arba) SESV 102 straipsnis turi būti aiškinami taip, kad jais draudžiama taikyti valstybės narės teisės normas, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, kuriomis teisė kolektyviai administruoti autorių teises, susijusias su tam tikrais saugomais kūriniais, tos valstybės narės teritorijoje suteikiama tik vienai administravimo organizacijai ir taip tokių kūrinių naudotojams, pavyzdžiui, pagrindinėje byloje nagrinėjamai SPA įstaigai, užkertamas kelias gauti paslaugas, kurias teikia kitoje valstybėje narėje įsteigta administravimo organizacija.
- 55 OSA nesutinka su tuo, kad minėtomis teisės normomis saugomų kūrinių naudotojui, kaip antai pagrindinėje byloje nagrinėjamai SPA įstaigai, užkertamas kelias gauti paslaugas, kurias teikia administravimo organizacija, įsteigta kitoje valstybėje narėje.
- 56 Vis dėlto Teisingumo Teismas neturi dėl to priimti sprendimo. Klausimams dėl Sąjungos teisės išaiškinimo, kuriuos nacionalinis teismas pateikia pats apibrėždamas teises ir faktines aplinkybes (jų tikslumo Teisingumo Teismas neturi tikrinti), taikoma reikšmingumo prezumpcija (2010 m. birželio 22 d. Sprendimo *Melki ir Abdeli*, C-188/10 ir C-189/10, Rink. p. I-5667, 27 punktą ir jame nurodyta teismo praktika).

#### – Pirminės pastabos

- 57 Kadangi tiek Direktyvos 2006/123 16 straipsnis, tiek SESV 56 ir paskesni straipsniai susiję su laisve teikti paslaugas, reikia išnagrinėti, ar galima laikyti, kad administravimo organizacija, kaip antai OSA, teikia paslaugą saugomų kūrinių naudotojams, kaip antai pagrindinėje byloje nagrinėjamai SPA įstaigai. OSA ir Teisingumo Teismui pastabas pateikusių vyriausybės mano, kad negalima.
- 58 Šiuo atžvilgiu reikia pažymėti, kad, kaip matyti iš Direktyvos 2006/123 4 straipsnio 1 punkto, šioje direktyvoje vartojama sąvoka „paslauga“ sutampa su vartojamąja SESV 57 straipsnyje.
- 59 Administravimo organizacijų veiklai taikomos SESV 56 ir paskesnių straipsnių nuostatos, susijusios su laisve teikti paslaugas (šiuo klausimu žr. 1979 m. spalio 25 d. Sprendimo *Greenwich Film Production*, 22/79, Rink. p. 3275, 12 punktą; 1983 m. kovo 2 d. Sprendimo *GVL prieš Komisiją*, 7/82, Rink. p. 483, 38 punktą ir 1993 m. spalio 20 d. Sprendimo *Phil Collins ir kt.*, C-92/92 ir C-326/92, Rink. p. I-5145, 24 punktą).
- 60 Jos taikomos ne tik administravimo organizacijos ir autorių teisių turėtojo santykiams, kaip matyti iš pirmesniame punkte nurodytos teismo praktikos, bet ir administravimo organizacijos, kaip antai OSA, ir saugomų kūrinių naudotojo, kaip antai pagrindinėje byloje nagrinėjamos SPA įstaigos, santykiams.

- 61 Tokia administravimo organizacija padeda šiam naudotojui gauti leidimą naudoti saugomus kūrinius ir sumokėti atlyginimą, kurį jis turi mokėti autorių teisių turėtojams, todėl reikia pripažinti, kad ji teikia paslaugą ir šiam naudotojui.
- 62 Be to, kaip teisingai teigia Komisija, šiuo atžvilgiu neturi reikšmės tai, ar šiai administravimo organizacijai atlyginimą už minėtą paslaugą moka autorių teisių turėtojai ar saugomų kūrinių naudotojas. SESV 57 straipsnyje nereikalaujama, kad už suteiktą paslaugą mokėtų jas gaunantieji (1988 m. balandžio 26 d. Sprendimo *Bond van Adverteerders ir kt.*, 352/85, Rink. p. 2085, 16 punktas).
- 63 Tai reiškia, kad reikia pripažinti, jog administravimo organizacija, kaip antai OSA, teikia „paslaugą“, kaip ji suprantama tiek pagal Direktyvos 2006/123 4 straipsnio 1 punktą, tiek pagal SESV 57 straipsnį, saugomų kūrinių naudotojui, kaip antai pagrindinėje byloje nagrinėjamai SPA įstaigai.

– Dėl Direktyvos 2006/123 16 straipsnio išaiškinimo

- 64 Dėl to, ar tokiai paslaugai taikomas Direktyvos 2006/123 16 straipsnis, iš pradžių reikia pažymėti, kad pagal šios direktyvos 17 straipsnio 11 punktą minėtas 16 straipsnis netaikomas autorių teisėms ir gretutinėms teisėms.
- 65 Kaip savo išvados 64 punkte pažymėjo generalinė advokatė, kadangi Direktyvos 2006/123 16 straipsnis gali būti netaikomas tik paslaugoms, šios direktyvos 17 straipsnio 11 punktą reikia aiškinti taip, kad pagal jį šio sprendimo 63 punkte minėtai paslaugai, susijusiai su autorių teisėmis, netaikomas minėtas 16 straipsnis.
- 66 Tai reiškia, kad, atsižvelgiant į tai, jog Direktyvos 2006/123 16 straipsnis netaikomas, juo nedraudžiamos teisės normos, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje.

– Dėl SESV 56 straipsnio išaiškinimo

- 67 Kaip matyti iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą, teisės normos, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, gali užkirsti kelią SPA įstaigai, kaip nagrinėjamoji pagrindinėje byloje, kaip saugomų kūrinių naudotojai gauti kitoje valstybėje narėje įsteigtos administravimo organizacijos paslaugas.
- 68 Kadangi tokia paslauga teikiama už valstybės ribų, taikomas SESV 56 straipsnis (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Bond van Adverteerders ir kt.* 15 punktą).
- 69 Be to, kadangi teisės normomis, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, praktiškai draudžiama teikti tokią paslaugą, jomis ribojama laisvė teikti paslaugas (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Football Association Premier League ir kt.* 85 punktą).
- 70 Toks apribojimas negali būti pateisinamas, nebent jis atitinka privalomuosius bendrojo intereso pagrindus, yra tinkamas garantuoti, kad bus įgyvendintas juo siekiamas bendrojo intereso tikslas, ir neviršija to, kas būtina tam tikslui pasiekti (žr., be kita ko, minėto Sprendimo *Football Association Premier League ir kt.* 93 punktą).
- 71 Kaip teisingai teigia OSA, Teisingumo Teismui pastabas pateikusios vyriausybės ir Komisija, intelektinės nuosavybės teisių apsauga yra toks privalomasis bendrojo intereso pagrindas (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Football Association Premier League ir kt.* 94 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

- 72 Be to, teisės normas, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, kuriomis autorių teisių, susijusių su tam tikra saugomų kūrinių kategorija, administravimo monopolis atitinkamos valstybės narės teritorijoje suteikiamas administravimo organizacijai, šiuo atveju OSA, reikia laikyti tinkamomis apsaugoti intelektinės nuosavybės teises, nes jos suteikia galimybę šias teises veiksmingai administruoti ir veiksmingai kontroliuoti jų laikymąsi šioje teritorijoje.
- 73 Dėl to, ar tokiomis teisės normomis neviršijama tai, kas būtina intelektinės nuosavybės teisių apsaugos tikslui pasiekti, reikia pažymėti, kad, kaip matyti iš Teisingumo Teismui pateiktų pastabų, teisės normos, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, patenka į autorių teisių teritorinės apsaugos sistemą, kuriai priklauso ir savitarpio atstovavimo sutartys.
- 74 Šiomis sutartimis, kurias administravimo organizacijos sudaro tarpusavyje, jos suteikia vienos kitoms teisę teritorijoje, už kurią yra atsakingos, išduoti leidimus, kurių reikia norint viešai atlikti kitų organizacijų narių kūrinius, saugomus autorių teisių, ir taikyti šiems leidimams tam tikras sąlygas laikantis atitinkamoje teritorijoje galiojančių teisės aktų (šiuo klausimu žr. 1989 m. liepos 13 d. sprendimų *Tournier*, 395/87, Rink. p. 2521, 17 punktą ir *Lucazeau ir kt.*, 110/88, 241/88 ir 242/88, Rink. p. 2811, 11 punktą).
- 75 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad administravimo organizacijų savitarpio atstovavimo sutartimis siekiama, be kita ko, sudaryti galimybę joms, siekiant apsaugoti savo repertuarą kitoje valstybėje, remtis ten savo veiklą vykdančios administravimo organizacijos sukurta sistema, nesant reikalo pridėti prie šios sistemos savo sutarčių su naudotojais tinklų ir pačioms vykdyti patikrinimų vietoje (šiuo klausimu žr. minėtų sprendimų *Tournier* 19 punktą ir *Lucazeau ir kt.* 13 punktą).
- 76 Kiek tai susiję su paskelbimu, kaip antai nagrinėjamu pagrindinėje byloje, iš Teisingumo Teismui pateiktų pastabų nematyti, kad dabartinėje Sąjungos teisėje yra numatytas kitas metodas, leidžiantis pasiekti tokį patį autorių teisių apsaugos lygį, kuris būtų grindžiamas šių teisių teritorine apsauga, taigi ir teritorine kontrole, teisės normų, kaip antai nagrinėjamųjų pagrindinėje byloje, taikymo aplinkybėmis.
- 77 Be to, ginčai Teisingumo Teisme parodė, kad jei tokiomis aplinkybėmis, kaip nagrinėjamosios pagrindinėje byloje, saugomų kūrinių naudotojui būtų leista laisvai pasirinkti bet kokią Sąjungos teritorijoje įsteigtą administravimo organizaciją siekiant gauti leidimą naudoti saugomus kūrinius ir sumokėti turimą mokėti atlyginimą, pagal dabartinę Sąjungos teisę kiltų didelių kontrolės problemų, susijusių su šių kūrinių naudojimu ir mokėtino atlyginimo sumokėjimu.
- 78 Tokiomis aplinkybėmis negalima pripažinti, kad, atsižvelgiant į tai, jog teisės normomis, kaip antai nagrinėjamosios pagrindinėje byloje, saugomų kūrinių naudotojui, šiuo atveju pagrindinėje byloje nagrinėjamai SPA įstaigai, užkertamas kelias gauti paslaugas, kurias teikia administravimo organizacija, įsteigta kitoje valstybėje narėje, jos viršija tai, kas būtina autorių teisių apsaugos tikslui pasiekti.
- 79 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, SESV 56 straipsnį reikia aiškinti taip, kad juo nedraudžiamos tokios teisės normos.
- Dėl SESV 102 straipsnio išaiškinimo
- 80 Iš pradžių reikia priminti, kad, pirma, administravimo organizacija, kaip antai OSA, yra įmonė, kuriai taikomas SESV 102 straipsnis (šiuo klausimu žr. 1974 m. kovo 21 d. Sprendimo *BRT ir Société belge des auteurs, compositeurs et éditeurs*, vadinamo Sprendimu *BRT II*, 127/73, Rink. p. 313, 6 ir 7 punktus).

- 81 Antra, SESV 106 straipsnio 2 dalis, kurioje nustatytos specialios taisyklės, taikomos įmonėms, kurioms patikėta, be kita ko, teikti bendros ekonominės svarbos paslaugas, neužkerta kelio SESV 102 straipsnį taikyti administravimo organizacijai, kaip antai OSA. Tokiai administravimo organizacijai, kuriai valstybė nepatikėjo misijos ir kuri administruoja privačius interesus, net jeigu tai yra teisės aktais saugomos intelektualinės nuosavybės teisės, negali būti taikoma SESV 106 straipsnio 2 dalis (šiuo klausimu žr. minėtų sprendimų *BRT II* 23 punktą ir *GVL prieš Komisiją* 32 punktą).
- 82 Kita vertus, teisės normos, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, gali patekti į SESV 106 straipsnio 1 dalies taikymo sritį. Tokiomis teisės normomis suteikiamos išimtinės teisės administravimo organizacijai, kaip antai OSA, administruoti autorių teises, susijusias su tam tikra saugomų kūrinių kategorija, atitinkamos valstybės narės teritorijoje, taip užkertant kelią kitoms įmonėms vykdyti atitinkamą ekonominę veiklą toje pačioje teritorijoje (šiuo klausimu žr. 2001 m. spalio 25 d. Sprendimo *Ambulanz Glöckner*, C-475/99, Rink. p. I-8089, 24 punktą).
- 83 Kiek tai susiję su SESV 102 straipsnio aiškinimu tokiomis aplinkybėmis, pagal nusistovėjusią teismo praktiką vien dominuojančios padėties sukūrimas suteikiant išimtinės teises, kaip tai suprantama pagal SESV 106 straipsnio 1 dalį, savaime nėra nesuderinamas su SESV 102 straipsniu. Valstybė narė pažeidžia šiose dvejose nuostatose nustatytus draudimus tik tuo atveju, kai atitinkama įmonė vien naudodamasi jai suteiktomis išimtinėmis teisėmis piktnaudžiauja savo dominuojančia padėtimi arba kai dėl šių teisių gali susidaryti situacija, kai ši įmonė taip piktnaudžiauja (2011 m. kovo 3 d. Sprendimo *AG2R Prévoyance*, C-437/09, Rink. p. I-973, 68 punktą ir jame nurodyta teismo praktika).
- 84 Todėl vien tai, kad valstybė narė suteikia administravimo organizacijai, kaip antai OSA, autorių teisių, susijusių su tam tikra saugomų kūrinių kategorija, administravimo monopolį šios valstybės narės teritorijoje, savaime neprieštarauja SESV 102 straipsniui.
- 85 Tačiau, kaip matyti iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą, tokį prašymą pateikęs teismas trečiąjį klausimą kelia tam, kad galėtų nuspręsti dėl *Léčebné lázně* pagrindinėje byloje pateikto argumento, kad OSA prašomas atlygis yra neproporcingai didelis, palyginti su atlygiu, kurio prašo administravimo organizacijos kaimyninėse šalyse.
- 86 Šiuo atžvilgiu reikia konstatuoti, kad administravimo organizacija, kaip antai OSA, turinti autorių teisių, susijusių su tam tikra saugomų kūrinių kategorija, administravimo monopolį valstybės narės teritorijoje, užima dominuojančią padėtį didelėje vidaus rinkos dalyje, kaip tai suprantama pagal SESV 102 straipsnį (šiuo klausimu žr. 2008 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Kanal 5 ir TV 4*, C-52/07, Rink. p. I-9275, 22 punktą).
- 87 Jei paaiškėtų, kad tokia administravimo organizacija už savo paslaugas nustato mokesčius, kurie yra gerokai didesni už mokesčius kitose valstybėse narėse, su sąlyga, kad mokesčių dydžių palyginimas yra atliktas sistemingai, ši skirtumą reikėtų laikyti įrodymu, kad piktnaudžiaujama dominuojančia padėtimi, kaip tai suprantama pagal SESV 102 straipsnį. Tokiu atveju atitinkamai administravimo organizacijai reikėtų pateisinti skirtumą nurodant objektyvius padėties atitinkamoje valstybėje narėje ir visose kitose valstybėse narėse vyraujančios padėties skirtumus (šiuo klausimu žr. minėtų sprendimų *Tournier* 38 punktą ir *Lucazeau ir kt.* 25 punktą).
- 88 Taip pat tokį piktnaudžiavimą praktiškai galėtų reikšti pernelyg didelės kainos, kurių negalima pagrįsti teikiamos paslaugos ekonomine verte (minėto Sprendimo *Kanal 5 ir TV 4* 28 punktą).
- 89 Be to, jei būtų taip piktnaudžiaujama ir tai lemtų šiai administravimo organizacijai taikomos teisės normos, šios normos, kaip matyti iš šio sprendimo 83 punkte minėtos teismo praktikos, prieštarautų SESV 102 straipsniui ir SESV 106 straipsnio 1 daliai.
- 90 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi patikrinti, ar tokia situacija nėra susiklosčiusi pagrindinėje byloje.

- 91 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į trečiąjį klausimą reikia atsakyti taip: Direktyvos 2006/123 16 straipsnis ir SESV 56 bei 102 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad jais nedraudžiamos valstybės narės teisės normos, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, kuriomis teisė kolektyviai administruoti autorių teises, susijusias su tam tikrais saugomais kūriniais, tos valstybės narės teritorijoje suteikiama tik vienai administravimo organizacijai ir taip tokių kūrinių naudotojams, pavyzdžiui, pagrindinėje byloje nagrinėjamai SPA įstaigai, užkertamas kelias gauti paslaugas, kurias teikia kitoje valstybėje narėje įsteigta administravimo organizacija.
- 92 Tačiau SESV 102 straipsnį reikia aiškinti taip: piktnaudžiavimo dominuojančia padėtimi įrodymas yra tai, kad ši pirmoji administravimo organizacija už savo paslaugas nustato mokesčius, kurie yra gerokai didesni už mokesčius kitose valstybėse narėse, su sąlyga, kad mokesčių dydžių palyginimas yra atliktas sistemingai, arba taiko pernelyg dideles kainas, kurių negalima pagrįsti teikiamos paslaugos ekonomine verte.

### **Dėl bylinėjimosi išlaidų**

- 93 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

- 1. 2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/29/EB dėl autorių teisių ir gretutinių teisių informacinėje visuomenėje tam tikrų aspektų suderinimo 3 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip: ja draudžiamos valstybės narės teisės normos, pagal kurias autoriai neturi teisės leisti ar drausti SPA įstaigai, veikiančiai kaip komercinė įmonė, sąmoningai skelbti jų kūrinių, sudarant sąlygas juos transliuoti per televizijos ar radijo imtuvus, esančius šios įstaigos pacientų kambariuose. Šios direktyvos 5 straipsnio 2 dalies e punktas, 3 dalies b punktas ir 5 dalis negali turėti įtakos tokiam aiškinimui.**
- 2. Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip: kolektyvinio autorių teisių administravimo organizacija negali ja remtis esant privačių asmenų tarpusavio ginčui, siekdama netaikyti šiai nuostatai prieštaraujančių valstybės narės teisės normų. Vis dėlto tokį ginčą nagrinėjantis teismas turi aiškinti tokias teisės normas kuo labiau atsižvelgdamas į tos nuostatos tekstą ir paskirti, kad pasiektų tos direktyvos tikslą atitinkantį rezultatą.**
- 3. 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/123/EB dėl paslaugų vidaus rinkoje 16 straipsnis ir SESV 56 bei 102 straipsniai turi būti aiškinami taip: jais nedraudžiamos valstybės narės teisės normos, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, kuriomis teisė kolektyviai administruoti autorių teises, susijusias su tam tikrais saugomais kūriniais, tos valstybės narės teritorijoje suteikiama tik vienai kolektyvinio autorių teisių administravimo organizacijai ir taip tokių kūrinių naudotojams, pavyzdžiui, pagrindinėje byloje nagrinėjamai SPA įstaigai, užkertamas kelias gauti paslaugas, kurias teikia kitoje valstybėje narėje įsteigta administravimo organizacija.**

**Tačiau SESV 102 straipsnį reikia aiškinti taip: piktnaudžiavimo dominuojančia padėtimi įrodymas yra tai, kad ši pirmoji kolektyvinio autorių teisių administravimo organizacija už savo paslaugas nustato mokesčius, kurie yra gerokai didesni už mokesčius kitose valstybėse narėse, su sąlyga, kad mokesčių dydžių palyginimas yra atliktas sistemingai, arba taiko pernelyg dideles kainas, kurių negalima pagrįsti teikiamos paslaugos ekonomine verte.**

Parašai.